

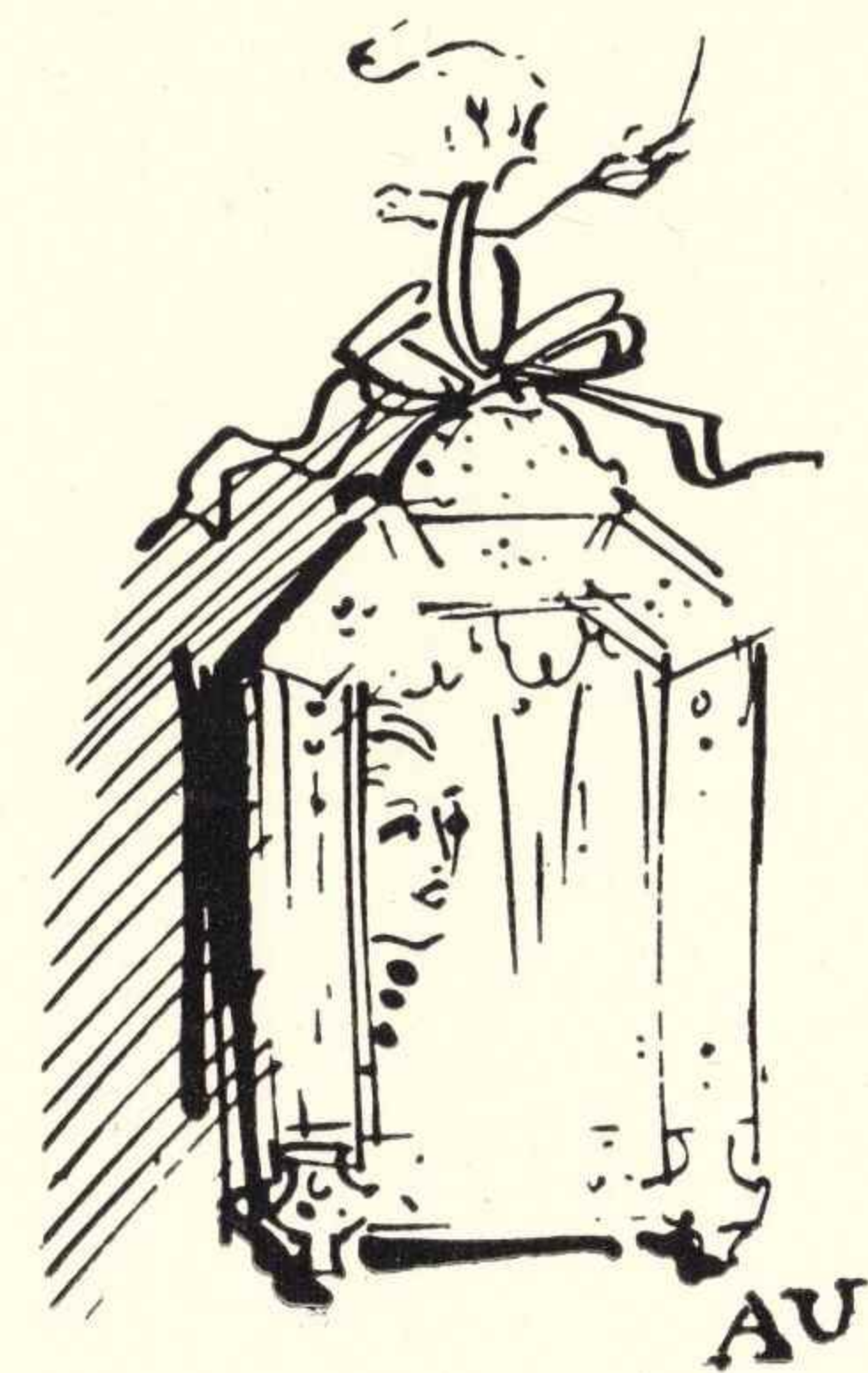
155/74

ANTONI UNIECHOWSKI

kwiecień
1974

MINISTERSTWO KULTURY I SZTUKI
ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW

ANTONI UNIECHOWSKI

kwiecień
1974

CENTRALNE BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH
Warszawa, „Zachęta”, pl. Małachowskiego 3

ANTONI UNIECHOWSKI
Warszawa, Wąski Dunaj 7

Ur. 23.II.1903 r. w Wilnie.

Studia: Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1923—1929, pracownie prof. K. Tichego i W. Jastrzębowskiego.

Twórczość w zakresie rysunku, ilustracji książkowej, grafiki, plakatu, scenografii teatralnej, filmowej i telewizyjnej oraz malarstwa. Współpracuje z wieloma wydawnictwami.

W latach międzywojennych członek Bloku Zawodowych Artystów Plastyków.

Laureat Nagrody Ziemi Krakowskiej, 1948; Nagrody Prezesa Rady Ministrów za twórczość dla dzieci i młodzieży, 1960; Nagrody II stopnia Ministra Kultury i Sztuki za całokształt twórczości w dziedzinie ilustracji książkowej, 1973.

Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, 1955.

Kiedy oglądamy prace Antoniego Uniechowskiego, nawet dosyć pobieżnie, uderza nas niebywale szeroka znajomość historii, jej epok i stylów. I to właśnie można chyba uznać za zasadniczą cechę Jego twórczości. W ciągu całego swego życia, z pełną świadomością poddaje się zamilowaniu do historii, jemu podporządkowuje swoją pracę, tak dalece, że stała się widowym odzwierciedleniem tych zainteresowań. I kto wie, czy w tym właśnie nie należałoby doszukiwać się Jego powodzenia. Jest przede wszystkim ilustratorem. To stwierdzenie nie budzi oczywiście żadnych zastrzeżeń, a należałoby chyba rozumieć je w szczególnie dosłowny sposób. Jeżeli robi rysunki do jakiegokolwiek książki, to uzupełniają one najczęściej tekst, ilustrując daną epokę a nie konkretną scenę.

Nie był nigdy wykładowcą, a przecież poprzez swoje rysunki potrafi nauczyć więcej od niejednego profesora.

Gdy obserwuje się niezwykłą lekkość i swobodę kreski, zdumiewa wytrwałość i rzetelność przygotowań. Każdy szczegół wielokrotnie rysuje, kontroluje i powtarza, aby najtrafniej zobrazować dany styl. Bo właśnie styl jest jakgdyby hasłem wywoławczym całej twórczości Uniechowskiego. Styl przedmiotu, styl kostiumu, styl gestu studiuje wciąż na nowo, dochodząc do perfekcji w zaznaczaniu najdrobniejszych niuansów. Znajduje w tym niewątpliwą przyjemność i nawet zabawę. Potrafi na przykład zarysować niezliczoną ilość kartek aby ukazać rozmaite, w zależności od epoki, sposoby komponowania sylwetki konia. Należy przy tym zdecydowanie podkreślić, że rysunki Jego nie mają w sobie absolutnie nic z pastiszu. One ilustrują daną epokę, ale jej nie kopiują. Zawsze pozostają rysunkami Uniechowskiego, przybliżając nam czas i ludzi z niebywałą wprost umiejętnością i wdziękiem.

Początki Jego pracy ilustratorskiej łączą się ściśle z powstaniem „Przekroju”. Redaktor naczelny tego tygodnika Marian Eile namówił Uniechowskiego do współpracy, która trwała kilkanaście lat. I chociaż dziś nazwisko Uniechowskiego kojarzy się przede wszystkim z ilustracją książkową, to — jak sam mówi — początki swojej popularności zawdzięcza właśnie „Przekrojowi”.

Po ukończeniu Szkoły Sztuk Pięknych, pod koniec lat dwudziestych w Warszawie nie było łatwo o zamówienia na prace graficzne. Wydawcy w zasadzie nie interesowali się ilustracją, toteż i ilustratorów, praktycznie rzecz biorąc, właściwie nie było. Dopiero po kilku latach zaczyna dostawać sporadyczne zamówienia i to z zakresu malarstwa a nawet rzeźby. Ale przez cały ten czas Uniechowski rysuje. Rysuje właściwie nieprzerwanie od samego dzieciństwa, powtarzając po sto razy te same motywy, udoskonalając nieprzerwanie te same kompozycje. Toteż lata powojenne zastają Go dojrzałego i uformowanego artystycznie, chociaż jednocześnie nieustannie ćwiczącego swoje oko i pióro.

W roku 1946 ukazuje się tom „Powiastek filozoficznych” Woltera zę

znakomitymi rysunkami, będącymi rezultatem wielu wcześniejszych prób. Jest w nich jeszcze widoczny wpływ stylu lat trzydziestych, ale świetna, zwarta kompozycja, lekki dowcip i elegancja już zapowiadają całą późniejszą twórczość Uniechowskiego. Od owego czasu, przez blisko trzydzieści lat nieprzerwanej, dosłownie ani na chwilę pracy, zebrano się tych zilustrowanych książek prawie sto siedemdziesiąt! Liczba imponująca. Należy przy tym pamiętać, że z racji zainteresowań pociąga go przede wszystkim literatura klasyczna. Jest rzadkim przykładem ilustratora książek głównie dla dorosłych.

Uniechowski to realista i „opowiadacz”. Swojemu zamiłowaniu do anegdoty daje szczerze upust zarówno w rozmowie jak i w rysunku. Wychoząc od detalu, zapelnia niezliczone kartki prawdziwą lawiną szczegółów, które charakteryzuje ledwie dotknięciem pióra. Rysunki te dzięki niebywalemu zagęszczeniu treści, dają się niemal czytać. Z tej potrzeby opowiadania, nawiasem mówiąc, powstały już dwie książki a widać wyraźnie, że z każdym rokiem Uniechowski ma coraz więcej do powiedzenia.

Zobaczenie własnych rysunków nagle ożywionych, to przyjemność nie mająca sobie równej. Taką możliwość daje scenografia. Toteż chociaż współpracuje z teatrem niezbyt często, czyni to bardzo chętnie. O tym zaś, że potrafi swoje propozycje przedstawić sugestywnie może świadczyć fakt, że nieraz aktorzy przybierają na scenie gesty i pozy podpatrzone u postaci na rysunkach kostiumów.

Jak każdy rzetelny twórca Antoni Uniechowski przekazuje wiele z własnej osobowości — swoim pracom. Ale każda rzetelna praca odbija się również na osobowości twórcy. Tak powstała sylwetka odbita jak gdyby w podwójnym zwierciadle.

I kiedy uda nam się zobaczyć Artystę w Jego pięknym mieszkaniu, wśród dobrych, starych przedmiotów, gdzie przeważają rzeczy i meble polskie, łatwiej jest nam zrozumieć istotny charakter Jego całego dzieła, a nie tylko tej cienkiej, powierzchownej warstwy.

Jerzy Abacki

Quand on examine, ne serait-ce que superficiellement, les travaux d'Antoni Uniechowski, on est frappé par l'ampleur de ses connaissances dans le domaine de l'histoire des époques et des styles. C'est là que réside le trait distinctif de ses oeuvres artistiques. Toute sa vie durant, il s'adonne délibérément et avec passion à l'étude de l'histoire. Etant à l'origine de son inspiration, l'amour qu'il porte à l'histoire finit par se refléter dans ses oeuvres. Qui sait si ce n'est pas là qu'il faudrait chercher le secret de son succès. Uniechowski est avant tout un illustrateur. Cette constatation ne fait l'objet évidemment d'aucune restriction, et il faudrait plutôt la comprendre au sens strict du mot. Si l'artiste fait des dessins pour un livre, ceux-ci en complètent le plus souvent le texte, et illustrent, non pas tant une scène concrète, mais bien plutôt une époque historique donnée. Sans avoir jamais enseigné, il arrive, par l'intermédiaire de ses dessins, à nous faire comprendre certaines choses mieux que ne le feraient d'aucuns professeurs. L'extraordinaire légèreté et la spontanéité ne laissent d'étonner quand on songe à la persévérance et à l'assiduité dont il fait preuve dans ses études préliminaires. Il dessine et contrôle chaque détail à plusieurs reprises, pour illustrer de la meilleure façon possible un style donné. Car, c'est bien le style qui constitue en quelque sorte le mot d'ordre de toute la création artistique d'Antoni Uniechowski. Le style de l'objet, le style du costume, le style du geste... autant de domaines qu'il ne cesse d'étudier, pour en rendre les moindres détails avec une parfaite maîtrise. C'est pour lui un vrai plaisir et même un certain divertissement. Ainsi par exemple, il lui arrive parfois de couvrir de dessins une grande quantité de feuilles pour montrer les différents modèles de plastique chevaline à travers les âges. Il convient néanmoins de souligner que ses dessins n'ont rien du pastiche. S'ils constituent l'illustration d'une époque donnée, ils sont loin cependant de la copier. Ils gardent toujours leur identité, nous rapprochant le temps et les hommes avec grâce et ingéniosité.

Les débuts d'Antoni Uniechowski, dans son travail d'illustrateurs, coïncident avec la fondation de „Przekrój”. Marian Eile, rédacteur en chef de cet hebdomadaire, s'est assuré la collaboration de Uniechowski, collaboration qui devait durer une quinzaine d'années. Et, bien qu'aujourd'hui le nom de Uniechowski soit associé avant tout à l'illustration de livres, c'est à l'hebdomadaire „Przekrój” qu'il doit, comme il le confesse lui-même, sa popularité. Au déclin des années vingt, époque où Uniechowski avait terminé ses études à l'Ecole des Beaux Arts de Varsovie, il n'était

pas facile de se faire passer une commande pour des travaux graphiques. Les éditeurs ne s'intéressant guère à l'illustration, il n'y avait point, à proprement parler, d'illustrateurs. Ce n'est qu'au bout de plusieurs années de pénurie que Uniechowski commence à recevoir de rares commandes, celles-ci concernant plutôt la peinture et la sculpture. Mais, pendant tout ce temps là, il continue à faire ce qu'il avait fait depuis son enfance, répétant cent fois de suite les mêmes motifs, perfectionnant avec persévérance les mêmes compositions. Les années d'après guerre découvriront en lui un artiste déjà mûr et formé, mais aussi un artiste qui ne cesse d'exercer avec opiniâtreté son oeil et sa plume.

En 1946, on voit paraître un recueil de „Contes philosophiques” de Voltaire, recueil agrémenté d'excellents dessins, fruits de maints essais antérieurs. Dans ces dessins on perçoit encore l'influence du style des années trente, mais leur composition cohérente, leur humour léger et leur élégance annonce déjà la future création de Uniechowski. Au bout d'une trentaine d'années qui se sont écoulées depuis lors, années marquées par un travail ininterrompu, Uniechowski a réalisé des illustrations pour environ cent-soixante-dix livres! Nombre impressionnant! Rappelons en même temps que c'est la littérature classique qui l'attire surtout, en raison de ses préoccupations personnelles. Aussi, constitue-t-il un rare modèle d'illustrateur de livres pour adultes. Uniechowski, c'est un réaliste et un „conteur”. Il donne libre cours à son inclination pour l'anecdote, et cela aussi bien dans la conversation que dans le dessin. Il remplit ses innombrables feuilles d'une véritable avalanche de détails qu'il caractérise au moyen d'une légère touche de plume. Grâce à l'impressionnante densité de leur contenu thématique, les dessins de Uniechowski sont quasi susceptibles d'être lus. De ce besoin de conter, soit dit entre parenthèses, sont issus deux de ses livres, et l'on voit que d'année en année, il a de plus en plus de choses à nous dire.

La contemplation de ses propres dessins, animés à l'improviste, procure une satisfaction sans pareille. La scénographie semble fournir une telle possibilité. C'est pourquoi Uniechowski collabore très volontiers avec le théâtre, bien qu'il le fasse plutôt rarement. Il sait présenter ses propositions d'une manière fort suggestive comme en témoigne le fait qu'il arrive aux acteurs d'emprunter parfois les gestes et les poses des personnages entrevus sur ses dessins de costumes.

A l'instar de tout artiste authentique, Antoni Uniechowski confère à ses travaux le cachet de sa propre personnalité. En revanche, toute oeuvre

honnête se répercute sur la personnalité de son créateur. C'est d'ailleurs ainsi qu'on a vu naître une silhouette se réfléchissant en quelque sorte dans une double glace.

Quand il nous sera donné de voir l'artiste dans son joli appartement, parmi ses bons vieux objets où prédominent les accessoires et les meubles d'origine polonaise, il nous sera plus facile alors d'atteindre le tréfonds de son oeuvre, et ne pas en percevoir seulement les couches superficielles.

Jerzy Abacki

Traduction: Antoni Platkow

KSIĄŻKI ZILUSTROWANE W LATACH 1945—1973

SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „CZYTELNIK”

1. J. Tuwim — Lutnia Puszkina, 1946
2. A. M. Swinarski — Legenda o mądrym mężu, 1946
3. J. Potocki — Rękopis znaleziony w Saragossie, 1950
4. S. Żeromski — Syzyfowe prace, 1950
5. E. Orzeszkowa — Dobra pani, 1950
6. N. S. Leskow — Nowele, 1950
7. J. Lam — Z wielkiego domu, 1951
8. S. Żeromski — Popioły, 1951
9. J. Broszkiewicz — Kształt miłości, 1952
10. B. Hertz — Z dziejów terminatora, 1953
11. S. Cech — Jastrząb contra Gołabek, 1954
12. S. Żeromski — Popioły, 1954
13. W. Zambrzycki — Pamiętnik Filipka, 1956
14. Wiech — Helena w stroju niedbałem, 1956
15. J. Chamiec — O Ludwiku Waryńskim opowieść, 1957
16. J. Czyński — Jakobini polscy, 1957
17. M. Kuncewiczowa — W domu i w Polsce, 1958
18. A. Dumas — Polewka hrabiny Berty, 1963
19. H. Arundel — Wysoki dom, 1972
20. B. Brzeziński — Taki jeden Rafał, 1972
21. K. Uniechowska — Uniechowski opowiada (w druku)

PAŃSTWOWE WYDAWNICTWO „ISKRY”

22. W. Hugo — Nędznicy, 1953
23. M. Twain — Przygody Tomka Sawyera, 1953
24. W. Wasilewska — Wierzby i bruk, 1953
25. M. Twain — Królewicz i żebrak, 1954
26. A. Dumas — Hrabia de Monte Christo, 1955
27. J. Meissner — Czarna bandera, 1957
28. J. Meissner — Czerwone krzyże, 1958
29. Praca zbiorowa — Jeszcze o Warszawie, 1958
30. J. Meissner — Zielona brama, 1959
31. K. Uniechowska — Antoni Uniechowski o sobie i innych, 1961
32. M. Bażan — Mickiewicz w Odessie, 1962
33. P. Féval — Synowie markizy de Belcamp, 1967
34. H. Popławska — Klawikord i róża, 1969

SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „KSIĄŻKA I WIEDZA”

35. W. Markowska, A. Milska — Baśnie narodów Związku Radzieckiego, 1950
36. W. Broniewski — Mazowsze, 1952
37. J. Siwkowska — Pan Chopin opuszcza Warszawę, 1957
38. Praca zbiorowa — Lenin, 1960

LUDOWA SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA

39. E. Czekalski — Czarodziejskie skrzypce, 1958
40. B. Mróz Długoszewski — Przypowieści osobliwe półzmyślane półprawdziwe, 1959
41. T. Goździkiewicz — Fryckowe lato, 1960
42. J. T. Dybowski — Gorące wici, 1963
43. J. T. Dybowski — Hołd Pruski, 1964

44. M. Kann — Koniec i początek świata, 1966
45. J. T. Dybowski — Błazen starego króla, 1967
46. J. T. Dybowski — Wieża Czarnej Księżniczki, 1968

LÓDZKI INSTYTUT WYDAWNICZY

47. A. Świrszczyńska — O szewczyku warszawskim, 1947

INSTYTUT WYDAWNICZY „NASZA KSIĘGARNIA”

48. A. Puszkina — Bajka o popie i jego parobku jełopie, 1951
49. A. Puszkina — Bajka o popie i jego parobku osiłku, 1951
50. J. Karwauchowa — Najcudniejsza piękność, 1951
51. W. Łoziński — Opowiadania imię pana Wita Narwoja rotmistrza Konnej Gwardii Koronnej, 1951
52. W. Łoziński — Nowe opowiadania imię pana Wita Narwoja rotmistrza Konnej Gwardii Koronnej, 1952
53. W. Borucka — Dorota i jej towarzysze, 1953
54. J. Makarczyk — Dżafar z Bagdadu, 1953
55. W. Markowska, A. Milska — Baśnie narodów Związku Radzieckiego, 1953
56. E. Pauksza — Kartki z Ziemi Lubuskiej, 1954
57. W. Krause — Przez śniegi Północy, 1955
58. M. Garin — Dzieciństwo Tiomy, 1955
59. A. Czechow — Step, 1955
60. T. Łopalewski — Strachy na Lachy, 1957
61. J. Kopeć — Dziecko dawnej Warszawy, 1958
62. Z. Urbanowska — Księżniczka, 1958
63. T. Gautier — Kapitan Fracasse, 1958
64. F. H. Burnett — Mała księżniczka, 1959
65. T. Łopalewski — Przesławna peregrynacja Tomasza Wolskiego, 1960
66. N. Drucka — Droga do sławy, 1960
67. M. Jaworzczakowa — Przyjaciół na zawsze, 1960
68. A. Niekrasow — Przygody kapitana Załganowa, 1960
69. S. Golicyn — nie podpisany portret, 1962
70. R. Pisarski — Gliniane kogutki, 1962
71. Z. Stoberski — Bitwa na Kosowym Polu, 1962
72. M. Ziółkowska — Chłopiec spod Zielonej Gwiazdy, 1962
73. T. Łopalewski — Krasicki książę poetów, 1963
74. M. Azembski — Sprzymierzeni z Jehową, 1964
75. A. Altajew — Własny Rafael, 1964
76. T. Twarogowski — Bibliotekarz Króla Jana, 1965
77. G. Menzel — Gorzkie są ostatnie krople, 1965
78. L. Przemski — Niespokojne życie, 1965
79. K. Beylin, J. Styczyński — Wędrowniki po Warszawie, 1965
80. M. Esther Allan — Baletowa rodzina, 1966
81. L. Sieciechowiczowa — Rozbójnik Pana Potockiego, 1966
82. G. Trease — Z Garibaldim na Sycylii, 1967
83. A. Chamson — Oberża nad przepaścią, 1967
84. A. Domańska — Krysia Bezimienna, 1967
85. H. Januszewska — Mania Lazurek, 1968
86. T. Miedwiedkowa, W. Murowiow — Opowieść o dekabryście Piotrze Muchanowie, 1969
87. B. Kołaczowska — Skarb prapradziadka, 1969
88. J. T. Dybowski — Bunt Paryża, 1970
89. T. Rojek — Historie i historyjki, 1970
90. E. H. Porter — Pollyanna, 1971

91. M. Rodziewiczówna — Straszny dziadunio, 1972
92. E. H. Porter — Pollyanna dorasta, 1974

PAŃSTWOWE ZAKŁADY WYDAWNICTW LEKARSKICH

93. P. de Kruif — Łowcy mikrobów, 1956
94. M. Łążyński — Sto lat bez mała, 1961
95. I. Krzeska — Kanada pachnąca medycyną, 1965

PAŃSTWOWE ZAKŁADY WYDAWNICTW SZKOLNYCH

96. M. Kosman — Potop szwedzki, 1971
97. I. Turgieniew — Mumu, 1971

PAŃSTWOWY INSTYTUT WYDAWNICZY

98. H. Sienkiewicz — Potop, V t., 1949
99. H. Sienkiewicz — W niewoli tatarskiej, 1953
100. L. Tołstoj — Anna Karenina, 1953
101. H. Sienkiewicz — Wybór opowiadań, 1954
102. I. Krasicki — Monachomachia, 1954
103. H. Sienkiewicz — Hania, Stary sługa, 1955
104. Wolter — Powiastki filozoficzne, 1955
105. J. Słowacki — Preliminaria peregrynacji do Ziemi Świętej J. O. Księcia Radziwiła Sierotki, 1958
106. L. Tołstoj — Śmierć Iwana Iljicza, 1960
107. H. Rzewuski — Pamiątki Soplicy, 1961
108. W. Żukrowski — Piórkiem flaminga czyli opowiadania przewrotne, 1961
109. B. Prus — Lalka, 1962
110. Dante — Boska komedia (dwie ilustracje), 1965
111. B. Prus — Emancypantki, 1970

POLSKA IZBA HANDLU ZAGRANICZNEGO

112. Katalog wystawy londyńskiej, 1954

BIURO WYDAWNICZO-PROPAGANDOWE „RUCH”

113. R. Pisarski — Opowieść o lajkoniku, 1961
114. L. Sieciechowicz — Toruńska królewna, 1962
115. W. Grodzieńska — Dziwne historie o praprawnukach, 1964
116. J. Kierst — Za słoneczną zasłoną

PAŃSTWOWE WYDAWNICTWO „SZTUKA”

117. Teka Stara Warszawa w rysunkach Antoniego Uniechowskiego, 1954

WYDAWNICTWO „ŚLĄSK”, KATOWICE

118. J. Sztudynger — Wiórki, 1966

SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „WIEDZA”

119. Wolter — Kandyd, 1946
120. Wolter — Prostaczek, 1947
121. Wolter — Tak toczy się świątek, 1948
122. H. Murger — Sceny z życia cyganerii, 1948
123. X. Prévost — Manon Lescaux, 1948

PAŃSTWOWE WYDAWNICTWO „WIEDZA POWSZECHNA”

124. J. Jaster, J. Chudzikowska — Odkrywcy Kamerunu, 1954
125. M. Grad — O żołnierzach tułaczach, 1954
126. J. Jaster, J. Chudzikowska, Ludzie wielkiej przygody, 1955
127. J. Jaster, J. Chudzikowska — Na bezdrożach dalekiej Północy, 1958
128. J. Bieniarzówna — 500 zagadek historycznych, 1958

129. A. Mierzecka — Wiedzą opętani, 1961
130. A. Mierzecka — I uczeni są ludźmi, 1962

WYDAWNICTWO ARTYSTYCZNO-GRAFICZNE RSW PRASA

131. Dywan warszawski z dawnych kronik wątku przez Antoniego Uniechowskiego utkany (album), 1969

WYDAWNICTWO LITERACKIE, KRAKÓW

132. M. Samozwaniec — Maria i Magdalena, 1956
133. W. Rogowicz — Warszawa wydarta niepamięci, 1956

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ

134. J. Nagibin — Fajka Baro Szyro, 1953
135. Praca zbiorowa — Tak toczyła się wolność, 1954
136. S. R. Dobrowolski — Warszawska karmaniola, 1955
137. S. R. Dobrowolski — Piotr i Anna, 1956
138. M. Ruciński — Opowieści morskiej fali, 1956
139. H. Gordziakowski — Czarny sen, 1959
140. J. Hen — Płomień na Podhalu, 1952
141. D. Krutikow — Konnica, 1960
142. K. Koźmiński — Jan Henryk Dąbrowski, 1960

WYDAWNICTWO POZNAŃSKIE

143. R. Liskowacki — My z Marymontu, 1972

AVIR

144. A. Świrszczyńska — O cudnej Starościance i sarneczce z lasu, 1947
145. W. Żukrowski — Piórkiem flaminga, 1948

EIDOS VERLAG, MONACHIUM

146. A. Mickiewicz — Pan Tadeusz oder die letzte Fehde in Litauen, 1963

ELDONIS HEROLDO

147. H. C. Andersen — Fabejol kvara volumno, 1965
148. H. C. Andersen — Fabejol una volumno, 1965

FILMOWA AGENCJA WYDAWNICZA

149. J. Waldorff — Warszawskie premiery, 1951
150. A. Jasielski — Wyprawa po celuloidowe runo, 1958

GEBETHNER I WOLFF

151. Wiech — Helena w stroju niedbałym, 1949

J. MORTKOWICZ, WARSZAWA — KRAKÓW

152. H. Mortkowicz-Olczakowa — Jesień niezapomniana, 1946
153. H. Mortkowicz-Olczakowa — Jak się wszystko zmieniło, 1946

TYGODNIK „PRZYJACIÓŁKA”

154. P. Gojawczyńska — Dziewczęta z Nowolipek, 1961/62
155. P. Gojawczyńska — Rajska jabłoń, 1970/71
156. E. Curie — Maria Curie Skłodowska

WYDAWNICTWO „SPORT I TURYSTYKA”

157. M. Sobański — Wisła (album), 1955
158. Praca zbiorowa — Mozaika szachowa (ilustr. fragmentu), 1956

WYDAWNICTWO WARSZAWSKIEGO TYGODNIKA ILUSTROWANEGO „STOLICA”

159. Warszawski Kalendarz Ilustrowany na rok 1958
160. Dzieje Warszawy w rysunkach Antoniego Uniechowskiego, tekst
Tadeusz Kur

L. WIERZCHOWSKI, KRAKÓW

161. J. Verne — Piętnastoletni kapitan, 1947

WYDAWNICTWO OŚWIATOWE „WSPÓLNA SPRAWA”

162. Antologia polskiej poezji podziemia, 1957
163. Stara Warszawa w ilustracji Antoniego Uniechowskiego, 1968

WYDAWNICTWA KOMUNIKACJI I ŁĄCZNOŚCI

164. A. Rostocki, T. Sokołowski — Świat starych samochodów, 1972

WYDAWNICTWA RADIA I TELEWIZJI

165. W. Bielecki — Europa z profilu, 1948

ZWIĄZEK LITERATÓW POLSKICH, KRAKÓW

166. J. Andrzejewski, J. Zagórski — Święto Winkelrieda, 1946

ŻYDOWSKI KOMITET W KRAKOWIE

167. S. Otwinowski — Wielkanoc, 1946

VARIA

Kalendarze

CENTRALNY ZARZĄD PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

- Kalendarz dla firmy „Foton” na rok 1972
Kalendarz dla firmy „Foton” na rok 1973

WYDAWNICTWA HANDLU ZAGRANICZNEGO

- Kalendarz dla Centrali „Skórimpex” na rok 1970
Kalendarz dla Centrali „Animex” na rok 1972
Kalendarz dla Centrali „Agros” na rok 1974

Pocztówki i karnety

BIURO WYDAWNICZO-PROPAGANDOWE „RUCH”

- Łazienki — pocztówki
Łazienki — karnety
Stare Miasto Lublin — pocztówki
Pierwszy Maj — pocztówki
Warszawa — pocztówki I
Warszawa — pocztówki II
Henryk Wieniawski — karnety
Sławne kobiety — karnety I
Sławne kobiety — karnety II
Tańce — karnety
Pan Wołodyjowski — pocztówki

Potop — pocztówki

- Warszawa — Wilanów — pocztówki
Warszawa — Wilanów — karnety
Zamek Warszawski — karnety I
Zamek Warszawski — karnety II
Boże Narodzenie — pocztówki I
Boże Narodzenie — pocztówki II
Nowy Rok — karnety
Nowy Rok — pocztówki I
Nowy Rok — pocztówki II
Nowy Rok — pocztówki III
Wielkanoc — pocztówki I
Wielkanoc — pocztówki II
Wielkanoc — pocztówki III
Wielkanoc — pocztówki IV
i inne

PAŃSTWOWE WYDAWNICTWO „SZTUKA”

Seria pocztówek „Stara Warszawa” 1954

P.P. TOTALIZATOR SPORTOWY

Szereg karnetów reklamowych, pocztówek, ulotek, plakatów

WYDAWNICTWA HANDLU ZAGRANICZNEGO

Karnety z życzeniami noworocznymi i reklamowe dla szeregu central handlowych i innych instytucji, między innymi: Unitex (3), Rolimpex (3), Ciech, Confexim (2), Cetebe, Hartwig (2), Stalexport, Ruch, Poliglob (2), Petrolimpex, Warszawskie Zakłady Telewizyjne, Textilimport (2), Mundial, Varimex, Skórimpex (2), Agros, Stocznia Szczecińska, Animex (3), Polimex, Film Polski (2), Universal i inne

WYDAWNICTWA PRASOWE

W latach 1945—1956 stała współpraca z tygodnikiem „Przekrój”. Ponadto od roku 1945 po dzień dzisiejszy sporadyczna współpraca z większością periodyków, m.in. Polonia, Przyjaciółka, Płomyk, Płomyczek, Uroda, Opinia, Panorama Północy i inne

PLAKAT

Kilkanaście plakatów filmowych, teatralnych, reklamowych i innych, między innymi: Rocznica Komuny Paryskiej, Admirał Nachimow, Kobiety zwyciężają, Klub Kawalerów, Modrzejewska, Festiwale Moniuszkowskie, plakaty do niektórych sztuk teatralnych realizowanych przez siebie, oraz: koperty do płyt, foldery, karnety okolicznościowe, blankiety telegraficzne, programy teatralne, projekt sgraffita na budynku szkoły im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie.

●
W latach międzywojennych zajmował się sztuką użytkową, wykonał m.in.: srebrną tablicę erekcyjną dla łodzi podwodnej ORP „Orzeł”, 1939; witraż na statku M/S „Sobieski”, sztandary województw, plakietkę z kości słoniowej na Wystawę Światową w Nowym Jorku, plakietkę z Syreną Warszawską dla prezydenta miasta Stefana Starzyńskiego

SCENOGRAFIA

SCENOGRAFIA TEATRALNA

1. S. Schober — Spacerkiem po Warszawie, Teatr Powszechny w Warszawie, 1956

2. A. Feliński — Na drabinie, Teatr Kameralny w Warszawie, 1961
3. W. Bogusławski — Szkoła obmowy, Teatr im. Mickiewicza w Częstochowie, 1963
4. A. Fredro — Śluby panięskie, Teatr im. Mickiewicza w Częstochowie, 1964
5. Duniecki — Paziowie królowej Marysienki, Opera Poznańska, 1964
6. K. Kurpiński — Pan leśniczy, Opera Poznańska, 1964
7. T. Kiesewetter — Porwanie, Opera Poznańska, 1964
8. S. H. Lubomirski — Don Alvarez, Teatr im. Osterwy w Gorzowie Wlkp., 1964
9. M. Bałucki — Dom otwarty, Teatr Powszechny w Łodzi, 1965
10. Z. Ruszkowski, J. Tuwim — Jadzia wdowa, Teatr im. W. Horzycy w Toruniu, 1965
11. F. Zabłocki — Balik gospodarski, Teatr Ziemi Mazowieckiej, 1966
12. K. Kurpiński — Czaromysł czyli nimfy jeziora Gopła, Teatr Muzyczny w Gdyni, 1968
13. M. Kamiński — Tradycja dowcipem załatwiona, Teatr Muzyczny w Gdyni, 1968
14. Z. Ruszkowski, J. Tuwim — Jadzia wdowa, Teatr Polski w Szczecinie, 1970

SCENOGRAFIA FILMOWA

15. Jutro premiera, 1946 (nie zrealizowana)
16. Mansarda, 1962 (kostiumy)
17. Dziadek do orzechów, 1967

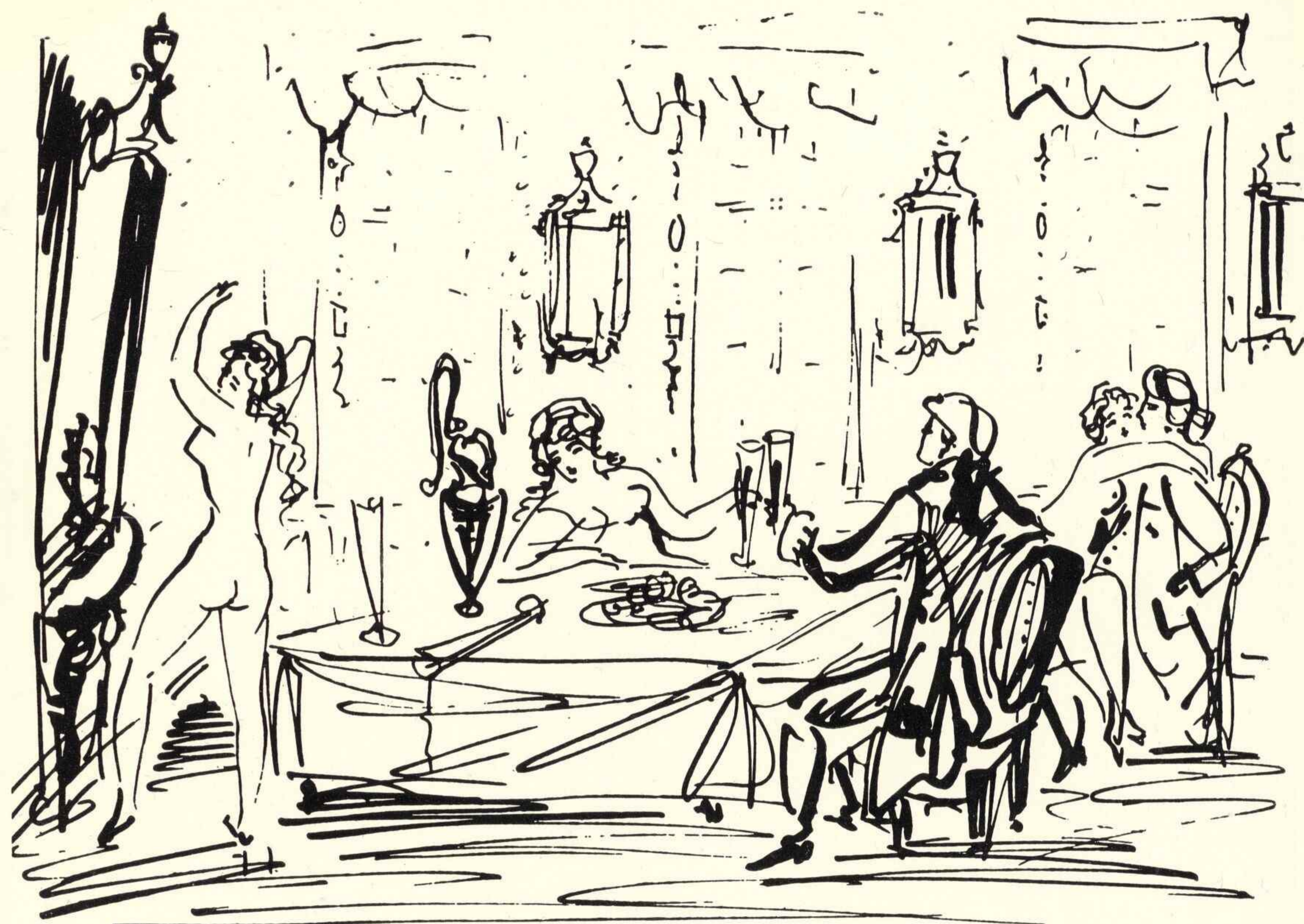
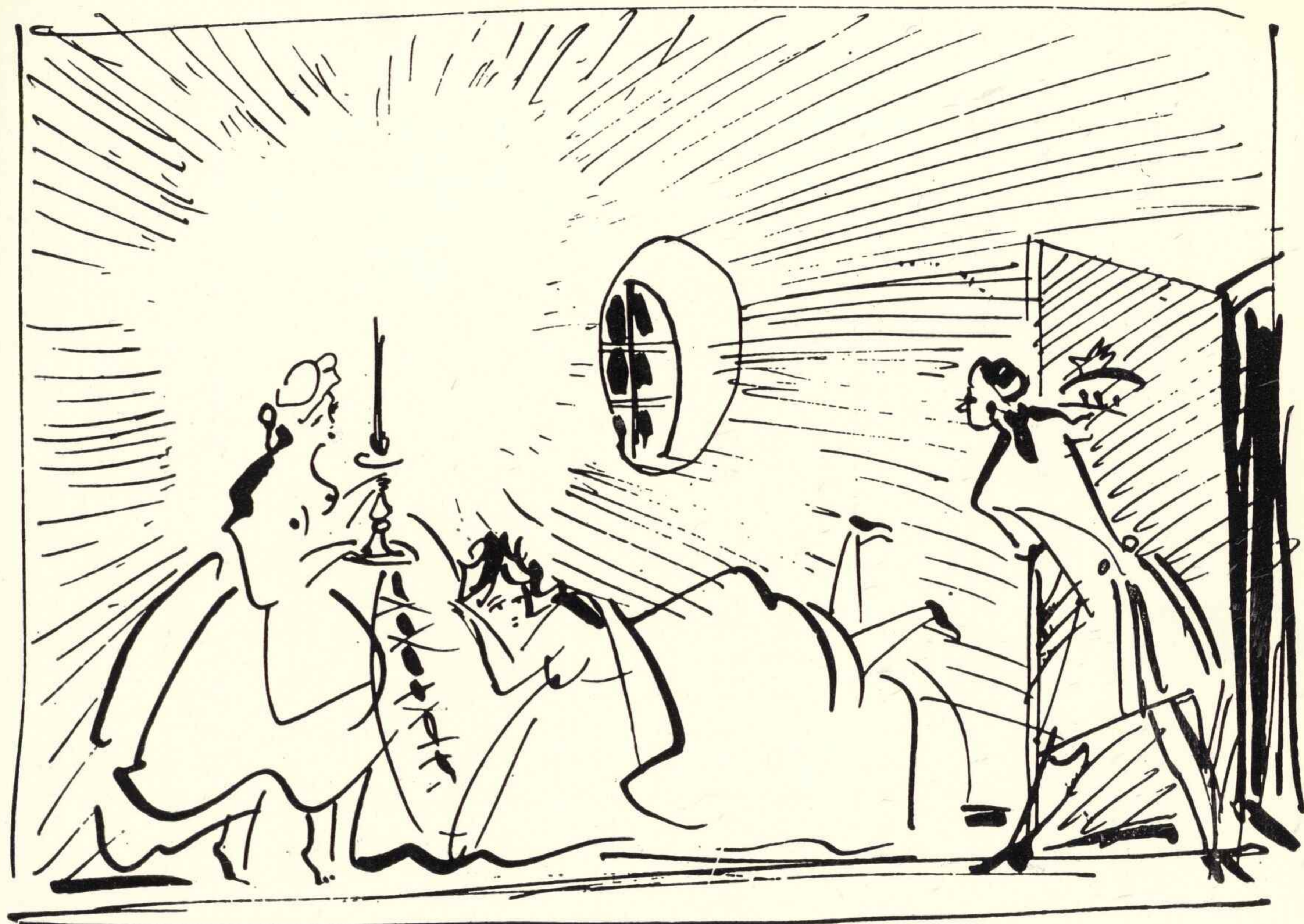
SCENOGRAFIA TELEWIZYJNA

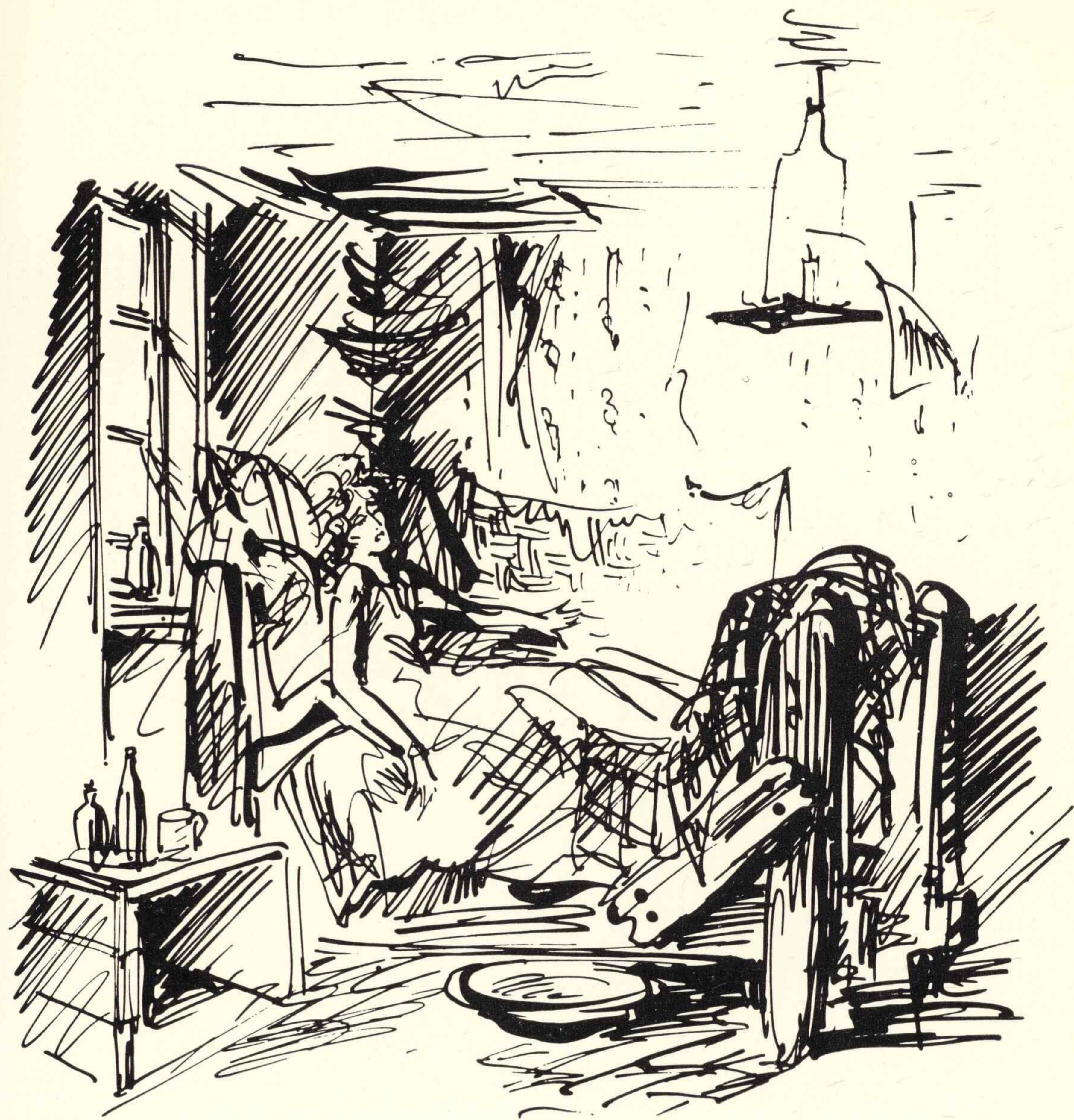
18. Żołnierz Królowej Madagaskaru, 1958
19. Miód Kasztelański, 1964
20. Noce i dni, 1972
21. Karnawał Schumanna, 1973
i inne.

UDZIAŁ W WYSTAWACH I KONKURSACH:

- 1939 — Światowa wystawa, Nowy Jork
- 1945 — Wystawa „Polonia” oraz wystawa bieżąca ZZPAP, Kraków
- 1946 — Salon wiosenny, Warszawa
- 1947 — Wystawa polskiej ilustracji do literatury rosyjskiej i radzieckiej, Warszawa
- 1948 — Wystawa książki i ilustracji, Budapeszt
- 1948/50 — Wystawa grafiki, książki i ilustracji, Nowy Jork, Waszyngton, Pittsburg, Kalifornia, Buffalo, Chicago, Sacramento, Saethe
- 1949 — Radziecka literatura w ilustracji polskiej, Warszawa
- Wystawa polskiej grafiki książkowej, Lipsk
- 1950 — I Ogólnopolska wystawa plastyki, Warszawa
- Wystawa polskiej grafiki książkowej, Wiedeń
- Wystawa polskiej ilustracji książkowej i okładki, Londyn
- 1951 — I Ogólnopolska wystawa książki i ilustracji, Warszawa — III nagroda
- 1952 — Wystawa polskiej grafiki artystycznej, Londyn
- Międzynarodowa wystawa okładki książkowej, Karlsruhe
- 1953 — Wystawa polskiej ilustracji książkowej, Bruksela, Ostenda
- I Ogólnopolska wystawa plakatu, Warszawa
- 1953/54 — Wystawa sztuki polskiej, Pekin, Szanghaj

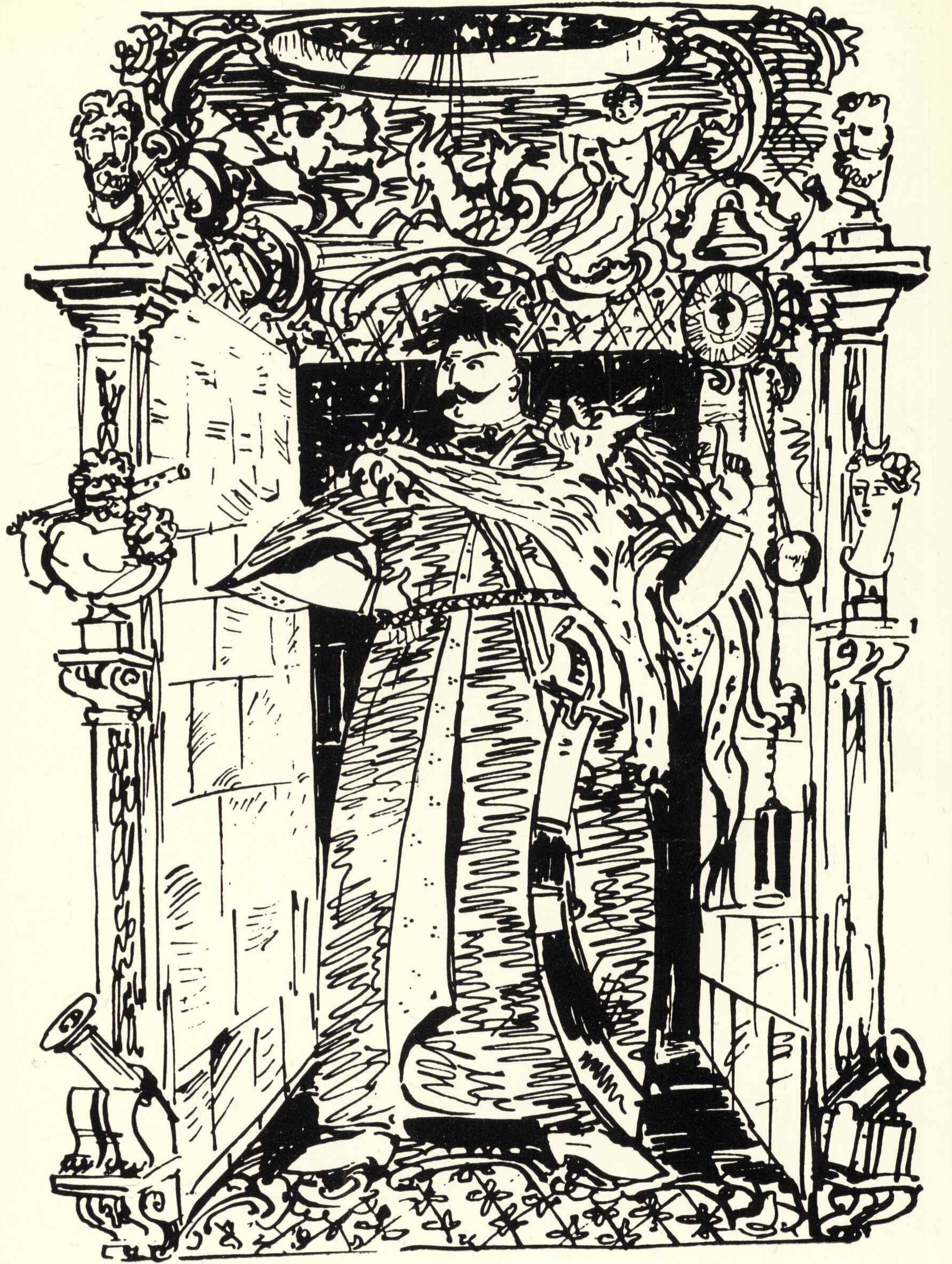
- 1954 — Wystawa polskiego plakatu, Kopenhaga
- Wystawa polskiej grafiki książkowej, Helsinki
- 1954/55 — Wystawa sztuki polskiej, Kijów, Mińsk
- 1955 — II Ogólnopolska wystawa książki i ilustracji, Warszawa — II nagroda
- Wystawa ilustracji polskiej do literatury rosyjskiej i radzieckiej, Wrocław
- Wystawa polskiego plakatu, Stany Zjednoczone (objazdowa)
- Wystawa plakatu w PRL, Bukareszt
- 1955/56 — Wystawa plakatu polskiego, Bruksela, Tournai, Binche, Ostenda, Mons, Tours, Antwerpia
- 1956 — I Ogólnopolska wystawa grafiki artystycznej i rysunku, Warszawa
- Wystawa grafiki, ilustracji książkowej i plakatu, Niemiecka Republika Demokratyczna (objazdowa)
- 1959 — Wystawa ilustracji książkowej, Sztokholm, Goeteborg i inne miasta Szwecji
- 1960/61 — Polski plakat polityczny, Szczecin, Turek, Piotrków, Wrocław
- 1961 — II Wystawa ilustracji dla dzieci, Warszawa
- 1962 — Wystawa książki i ilustracji w XV-lecie PRL, Warszawa — nagroda I stopnia
- 1963 — Wystawa plastyki telewizyjnej, Warszawa
- 1964 — V Wystawa ilustracji do książek dla dzieci, Warszawa
- Konkurs Muzeum Literatury im. A. Mickiewicza w Warszawie na ilustracje do Pana Tadeusza (ilustracje do XII Księgi — nie drukowane)
- Wystawa propozycji zilustrowania „Pana Tadeusza”, Warszawa
- Ogólnopolska wystawa książki i ilustracji, Warszawa (wybór z tej wystawy pokazano w 1965 r. w Moskwie, Rydze, Lipsku)
- 1965 — Wystawa indywidualna ilustracji książkowej, Wiedeń Galerie in der Biberstrasse
- Wystawa polskiej ilustracji i okładki książkowej, Berlin
- Międzynarodowa wystawa sztuki edytorskiej IBA, Lipsk — srebrny medal
- Warszawa dzisiaj i jutro, Londyn
- 1966 — Międzynarodowa wystawa książki dziecięcej, Tokio
- VI Wystawa ilustracji dla dzieci, Warszawa
- 1967 — Ogólnopolska wystawa grafiki książkowej, Warszawa
- Wystawa ilustracji książkowej i plakatu polskiego, Le Locle
- Wystawa ilustracji książkowej i plakatu polskiego, Londyn
- 1968 — Wystawa książki polskiej, Bruksela, Gandawa
- 1969 — VII Wystawa ilustracji dla dzieci, Warszawa
- 1970 — Lenin i Jego idea, Warszawa
- Wystawa indywidualna rysunku p.n. „Stara Warszawa”, Częstochowa KMPiK
- Wystawa ilustracji do książek dla dzieci, m. Meksyk i inne miasta Meksyku
- 1972 — Wystawa ilustracji książkowej, Oslo następnie objazdowa po Islandii i Finlandii
- Winorośl i wino w grafice i ex librisie, Budapeszt, Warszawa
- 1973 — Wystawa indywidualna, Warszawa Desa, ul. Koszykowa
- Sztuka książki — Ogólnopolska wystawa grafiki książkowej, Warszawa
- Plastyka teatralna w Szczecinie, Szczecin

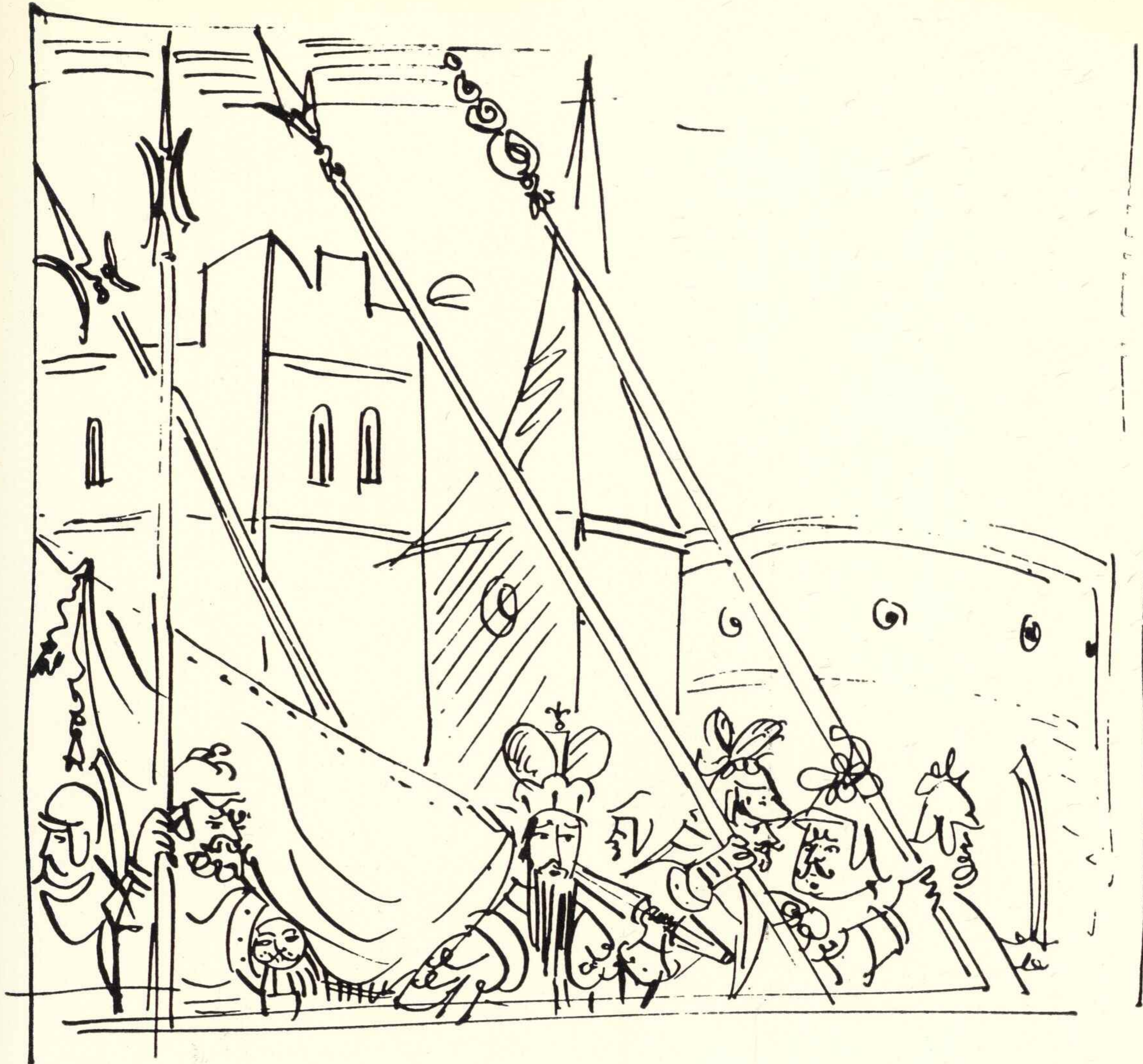

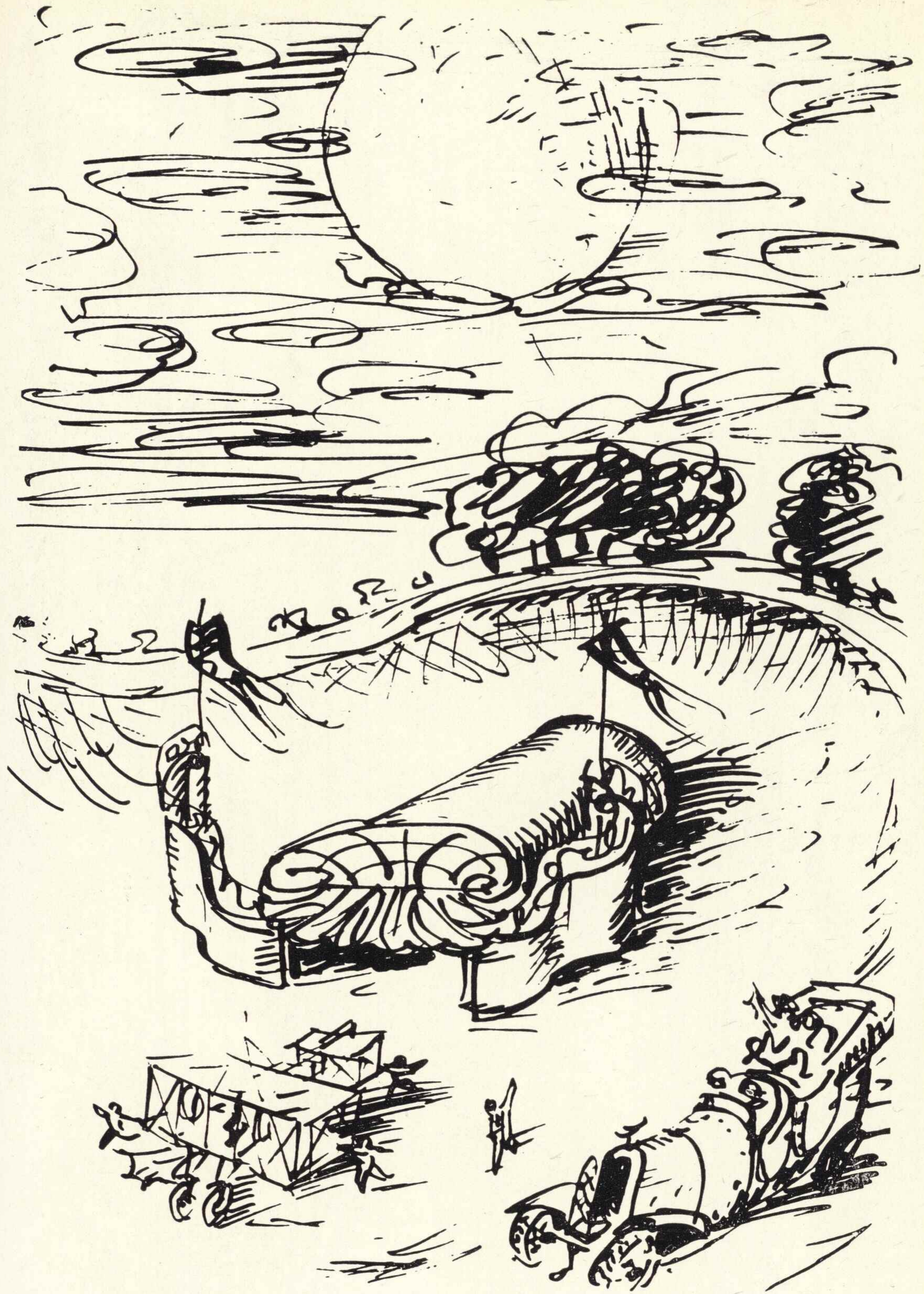

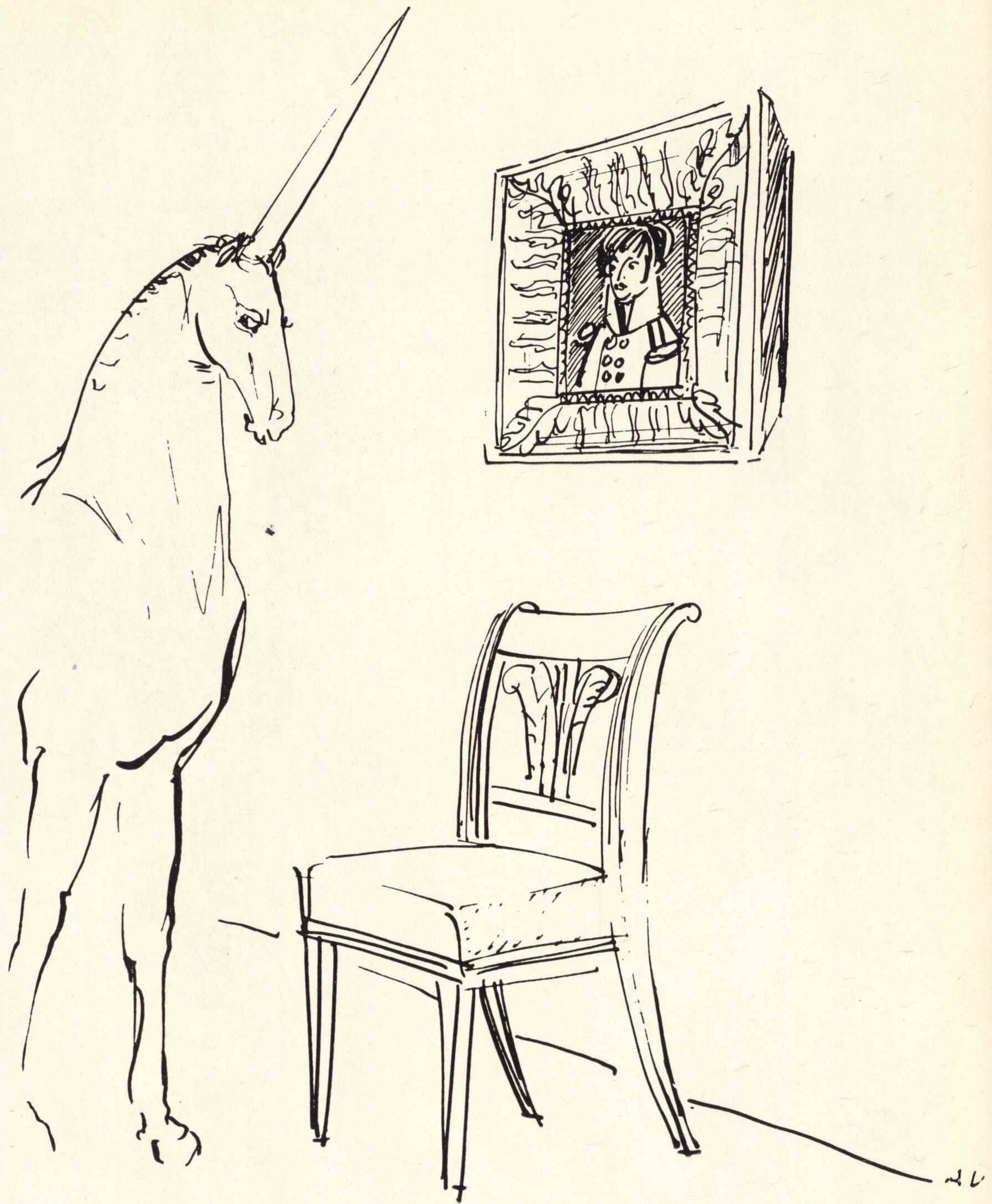

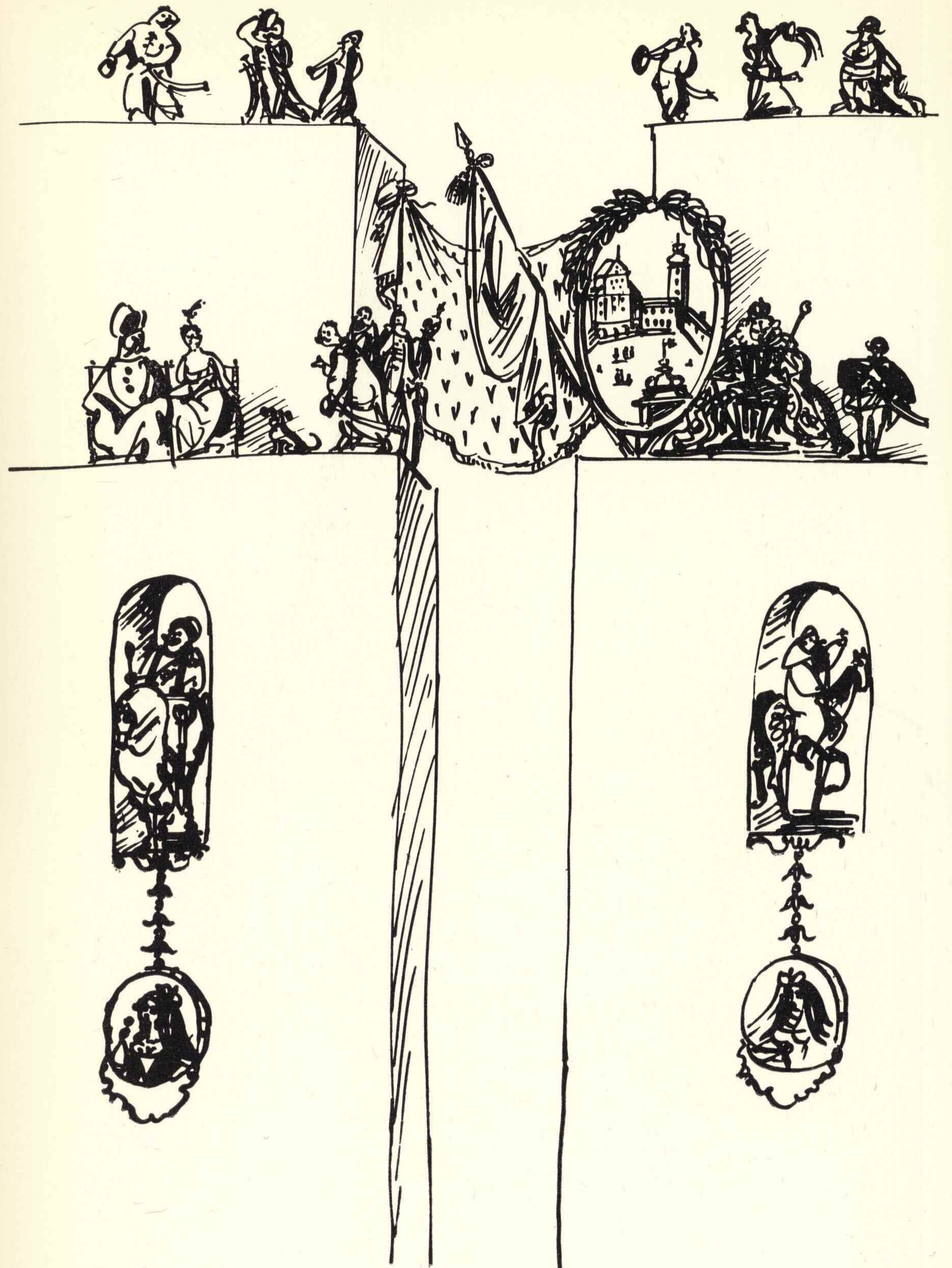
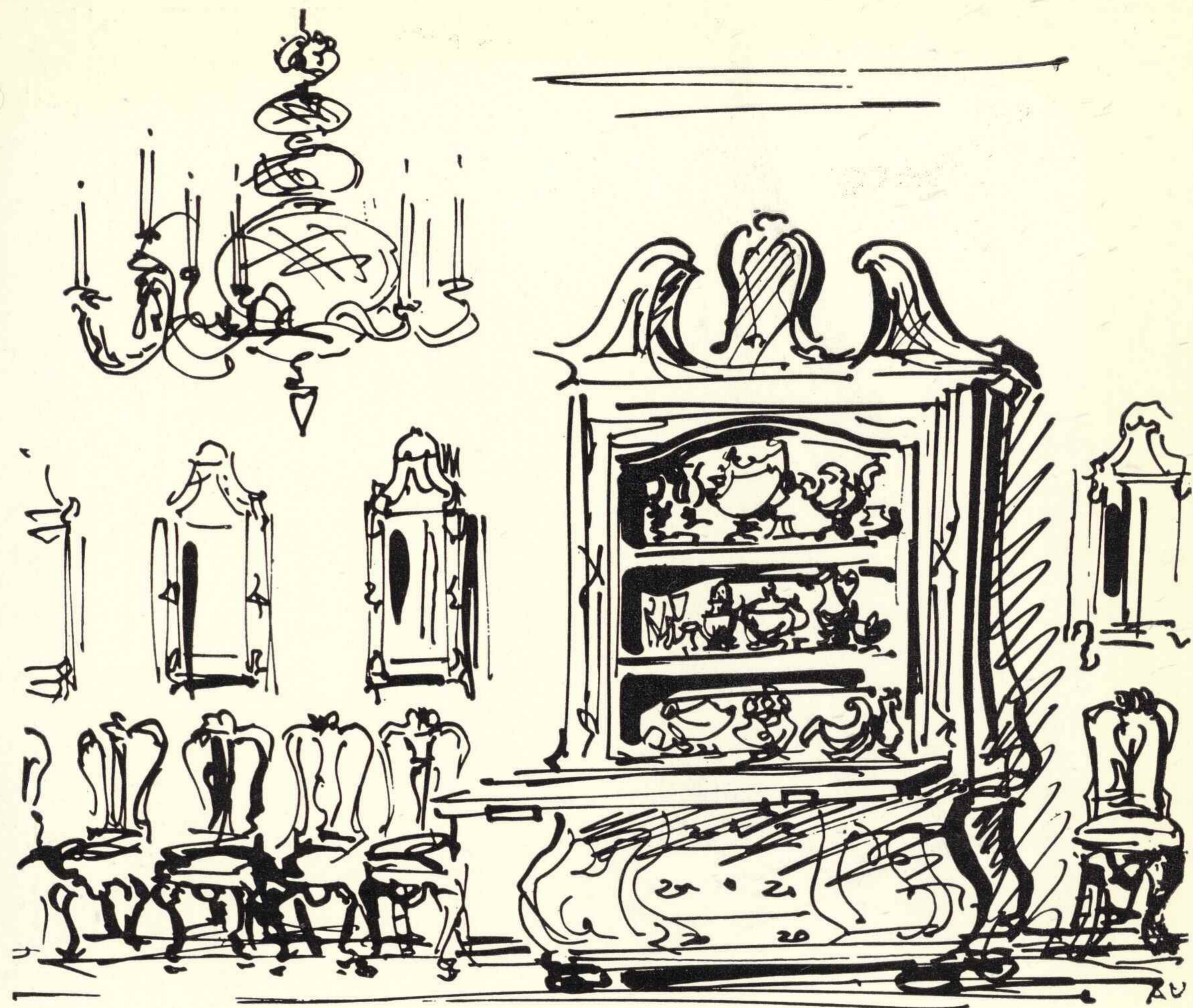

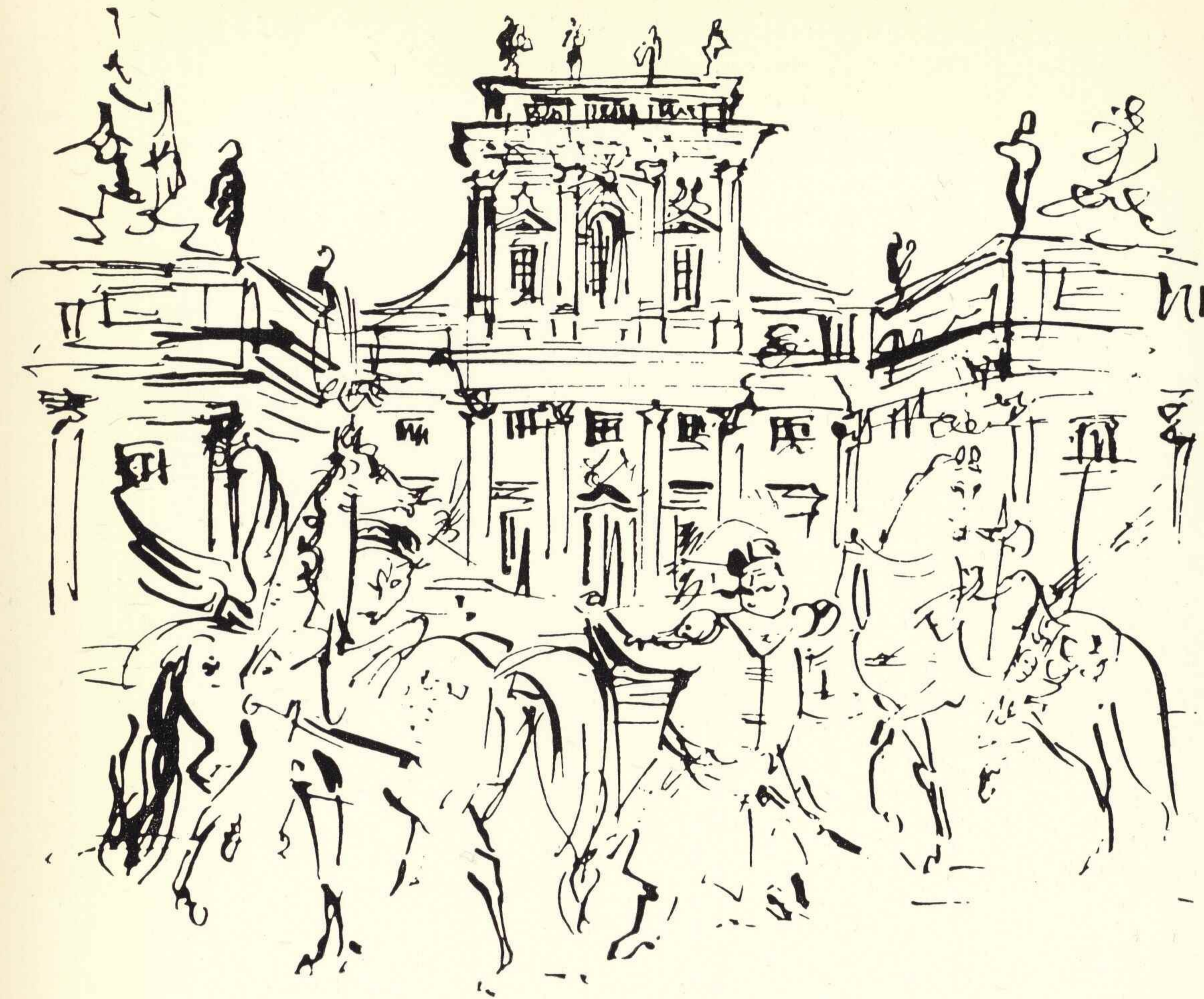
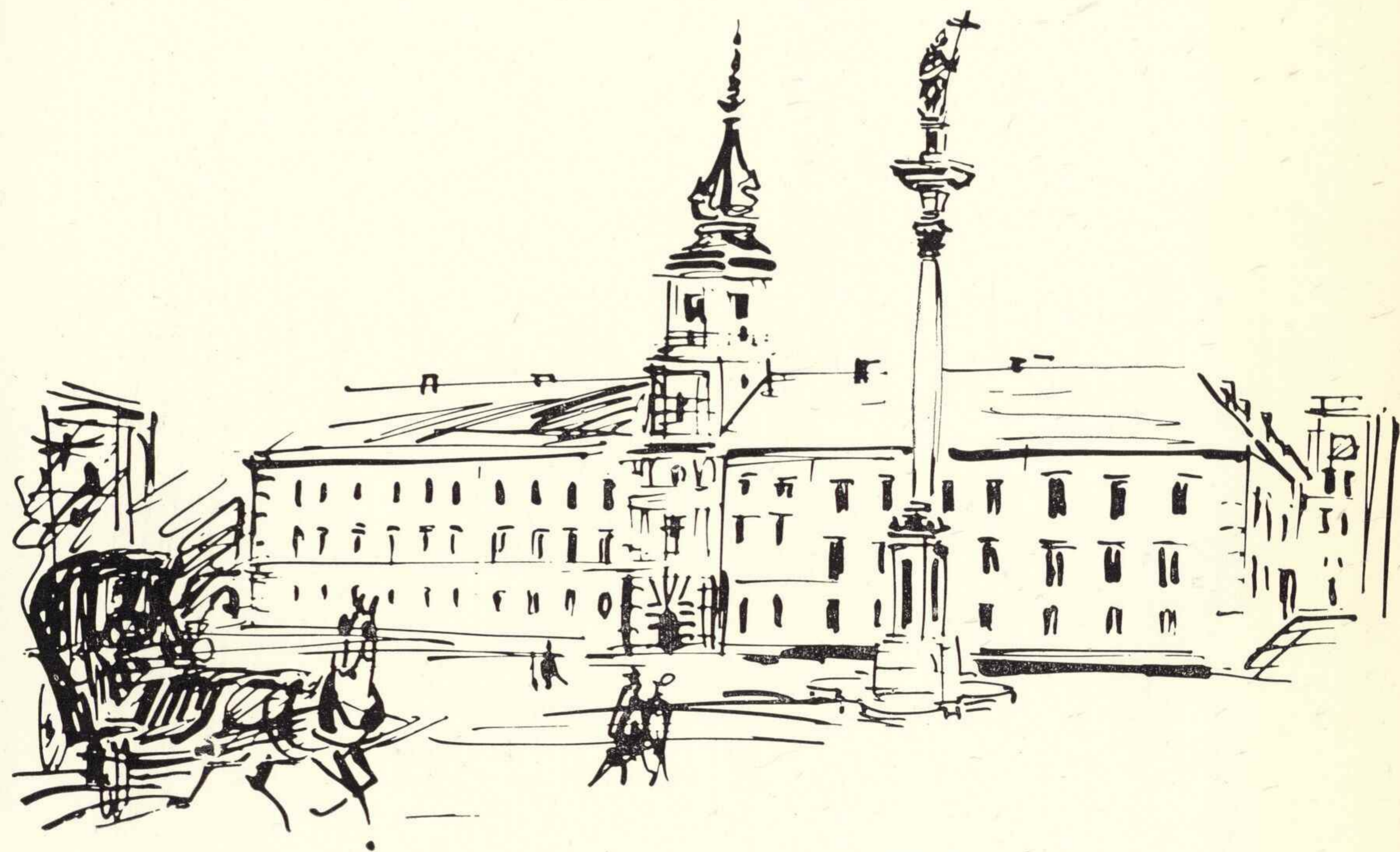

Projekt ekspozycji: Krzysztof Burnatowicz
Projekt plakatu: Franciszek Starowieyski
Zdjęcia: Włodzimierz Ochnio, Pracownia Fotograficzna
CBWA: Wiesława Bąblewska-Rolke
Zdjęcie artysty: A. J. Pisarski
Redakcja techniczna: Henryk Malko (CBWA)

Cena zł 10.—
WDA-1. Zam. 459. Nakł. 600. W-75.

